

Bakalářská práce: REKONSTRUKCE A DOSTAVBA OBECNÍHO DOMU VE VŠETATECH

Atelier: Miroslav Cikán, FA ČVUT– letní semestr 2017

Autor projektu: Josef Holeček

Autor posudku: Jan Holna

Bakalářská práce Josefa Holečka zpracovává přestavbu stávajícího reálného objektu obecního úřadu ve Všetatech. Původní objekt je při rekonstrukci výrazně upravován a dostaven o nové části. Návrhu předcházela společná práce několika studentů, kteří sídlo zkoumali, navrhovali zásahy, či určili stavby vhodné pro úpravu. Předkládaný projekt je tedy řešen nejen po stavební a dispoziční stránce, ale také z hlediska jeho zařazení do urbanistického konceptu městyse. Ať už s ohledem na jeho funkční využití, či jeho architekturu.

Stavební a konstrukční části práce vždy předcházejí kapitoly dokumentující návrh a koncepci stavby. Na nich obvykle poznávám, že student takticky volí jednoduchý objekt, aby si byl jistý, že další části (v praxi zadávané specialistům) zpracuje na úrovni a v patřičném měřítku. Tato taktika je ovšem předkládané práci na hony vzdálena.

Josef Holeček řeší objekt precizně, jak v architektonické koncepci, tak v dispozičním schématu. Je mi sympatické, že bez přehnaných obav se pouští do radikální rekonstrukce resp. přestavby a práci s historickým objektem doplňuje návrhem nové části. Tu, od klasicizující architektury původního objektu, odděluje segmentem věže, jejíž strohá minimalistická až neuchopitelná fasáda umožňuje spojit odlišné výrazy nové a staré budovy. Je mi příjemné měřítko stavby. Návrh není nabubřelý, nehodící se do prostředí malého města, nicméně je dostatečně odvážný a sebevědomý, aby evokoval společenskou důležitost, jakou obecní dům má zaujmout. Rád bych zdůraznil a vyzdvihl pečlivou a správnou úvahu v rozvržení jednotlivých funkcí v objektu. Považuji za dobrou myšlenku do stávající, „lidově“ vyhlížející budovy umístit společenské funkce (sál, hospodu, spolkové místnosti...), naopak pro administrativní část městského úřadu, která vyžaduje relativně vysoký technologický standard, vyhradit novou budovu s moderními parametry prostoru. Dalším správným a logickým krokem v koncepci dispozice je umístění hlavního vstupu a schodiště do akcentu celé kompozice, do propojovací věže. Škoda jen, že vstup je umístěn do relativně fádního místa, malého propojovacího krčku.

Je zřejmé, že návrh považuji za velmi vyspělý, v mnohém převyšující standard, který bych očekával od studenta třetího ročníku. Možná i proto si dovolím, před hodnocením dalších částí, relativně kriticky zhodnotit studentovu práci týkající se začlenění stavby do bližšího okolí. Jak píše ve své práci, dnes je dům osamocen, oddělen, ze všech stran obklopen komunikacemi. Jenže názor, že tato situace se změní jen akcentováním objektu věží, je dle mého, velmi zjednodušující a milný. Ve svých úvahách mířím na promarněnou šanci pracovat s návrhem a využitím prostranství „za“ objekty, které by spíše mělo být prostranstvím „před“ objekty. Možnost, minimálně optického, prodloužení náměstí, spojená s koncepcí zklidnění, či odklonění alespoň jedné z komunikací, a definování tohoto prostoru jako vnější „nástupní“ plochy obecního domu, by záměru splynutí s městem posloužila víc.

Nastavený standard pečlivé a detailní práce nepolevuje ani ve stavební a konstrukční části. Veškeré dokumenty jsou zpracovány v maximálním rozsahu, chtělo by se říci profesionálně. Nechybí mi žádné části. Vyzdvihují perfektní zpracování plánů stávající budovy, konstruovaných na základě studentova vlastního zaměření. Činnost, která se bude v jeho profesním životě, na rozdíl od dalších částí bakalářské práce, nesčetně opakovat.

Samozřejmě, i s ohledem na zkušenosti autora, nacházím několik naprosto nepodstatných, kosmetických chyb. Jsou jimi například okapní svody v rozích stavby, zbytečné železobetonové sloupky ve schodištvé hale, staticky by se daly nahradit ocelovými sloupky fasády, nebo v detailu znázorněné nerezové trubky zábradlí navažené na zmiňované fasádní sloupky z běžné oceli. Vše je ovšem z hlediska popisované úrovně zpracování projektu naprosto nepodstatné.

Mám-li poukázat na nějaké podstatné chyby, všechny se odvíjí od nápadu nezateplit prostor hlavního schodiště ve věži. Toto řešení, které by ve skutečnosti přinášelo řadu komplikací a nepatří mezi standard vnitřního prostředí dnešních budov, i do této dokumentace vnáší nejistotu a chyby. Předně, u některých návazností dokumentovaných v řezech postrádám v tomto případě nad míru důležitou dilataci spojenou s aplikací tepelné izolace z důvodu přerušení tepelného mostu. Jako chybné vyhodnocuji rozhodnutí nevytápět navazující předsíně rekonstruovaného objektu a zavádět tak de-facto venkovní prostředí do interiéru domu. Nedokážu si představit, jak by opticky vypadalo patřičně izolované vedení teplé vody a médií topení vedené přes nevytápěný prostor schodiště. A nakonec... Veškeré dveřní otvory z prostoru ostatních interiérů rekonstruovaného i nově navrhovaného objektu mířící do schodiště by musely mít specifikaci venkovních dveří. V projektu jsou navrženy interiérové.

V posudku postupuji dále k částem technologie a požární ochrany. A po řádcích kritiky se opět vracím ke standardu hodnocení této práce. „Vše je zpracováno v maximálním rozsahu, chtělo by se říci profesionálně.“ Nemám co dodat.

Možná až v poslední části, která řeší interiér a architektonický detail, je cítit mírné zvolnění tempa. Spíše než chyby tu nacházím logické zjednodušení, jindy tak precizní dokumentace. Nicméně stále je tu presentován standard dovedností vysoce převyšující průměr.

Josefova práce mne velmi potěšila. Výtky, které jsem si dovilil vznést, bych u jiných studentů spíše opomíjel, aby jejich práce vůbec mohly obstát. Zde je vyslovuji bez obav a razantně, vědom si toho, že jen zdravě vyvažují skvělý dojem, jaký z této bakalářské práce mám.

Navrhuji stupeň hodnocení

A+

Jan Holna

19. června 2017

